

Jan a Eva Kvapilovi: FLAUTOŠKOLA 1

Učebnice hry na sopránovou zobcovou flétnu

Vydalo nakladatelství WinGra v Praze a Bratislavě 2003

Veronika Hyksová

Dámy a pánové, vezměte flétnu, chytněte druhý dech, otevřete oči, uši, nos i hlavu (do pusy flétnu) - na cestu hudebním dobrodružstvím vás zaveze Flautoškola 1!

Tak nějak by se daly shrnout radostné pocity, které člověk prožívá, když se probírá novým průvodcem hry na sopránovou zobcovou flétnu pro žáky i učitele. Jejimi autory jsou Jan a Eva Kvapilovi, zkušený pedagogové a propagátoři profesionálního přístupu k zobcové flétně, k její problematice, výuce i hře na ni. Že nejde o pouhé a dočasné nadšení jistě osvětlí následující řádky a věřím, že i zkušenosti s užíváním (si) této učebnice.

Flautoškola spojuje a vyvolává v nás to, co jsme si vždy přáli mít: kreativitu žáka i učitele, trpělivé zvládnutí jednotlivých hudebních krůčků a kroků, pevné

základy nabyté jakoby mimochodem skrze „hru“ a hlavně radost ze hry na flétnu, z hudby a učení se. K tomu všemu vedou stránky žakovského a metodického sešitu pro učitele, v nichž si všichni přijdou na své, neboť od okamžiku výjezdu jsou si rovnými partnery - vzájemně se vždy máme čemu učit. V sedmi kapitolách (na zhruba 80 stránkách žakovského sešitu) si noví adepti osvojí základní návyky jako je postoj, držení flétny, uvolnění (tedy pružnost, nikoli ochablost), i znalost svého nástroje a péči o něj. Neustálým opakováním a rozšiřováním v každé kapitole mohou upevňovat základy dechu a artikulace, které mají ve srovnání s ostatními dechovými nástroji svá specifika. Naučí se ladění a s tím související schopnosti naslouchat, porovnávat, hledat vlastní tónové vyjádření a hrát spolu s dalšími nástroji. Vhodné střídání aktivit pomáhá udržet žákovu pozornost a nenápadně upevňuje základní znalosti. K tomu slou-

ží „prstocviky“, „flétnová řeč“ související s rytmem, moderní techniky podporující zvukovou fantazii a úkoly inspirující k vymýšlení vlastních cvičení ze strany žáka. V rozsahu deseti tónů (c1-d2) včetně jednoho křížku (fis1) si lze zahrát a naučit se mnoho českých i cizích písní a také starší skladby (vše doprovodem opatřil Tomáš Hanzlík), kterých zde najdete dostatek, stejně jako základních informací z oblasti hudební nauky. Červenou nití celé školy je „nauč se a vytvoř si své“ (cvičení, obrázek - zvuk, slovo - rytmus - artikulaci) a „prožij a pochop“, což více než k pocitu strachu z nástroje vede k pocitům svobody a radosti z osobních výkonů, a to je velmi dobrý začátek. Flautoškola opravdu shrnuje to nejlepší a profesně nej kvalitnější, co se za poslední půlstoletí v oblasti zobcové flétny událo, a to je navíc notně podpořeno „chuti dodávajícími“ ilustracemi Alžběty Skálové.

Pokud se vám zdá, že „příliš chvály škodí“, zkuste si sami Flautoškolou prohlédnout a udělat vlastní názor. Já se jen těším, že bude přibývat trpělivých adeptů hry a „řidičů“ fléten s hudební Flautoškolou k radosti nás všech; vždyť opravdu „není důležité hrát rychle, ale hrát krásně“! ■